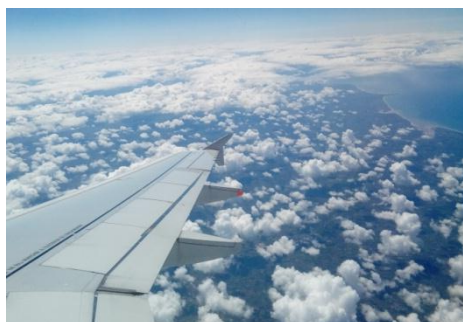

Erasmus+ Mobilitasi program Franciaországi beszámoló

Készítette: Kókai Kata Panna,
13. évf.

2017.04.22-én három társammal kiutaztunk Franciaországba Bretagne-ba. Szegedről hajnali 2 órakor indultunk, majd Budapestről párizsi átszállással Brestbe repülőgéppel érkeztünk. Onnan autóval tovább utaztunk végsőállomásunkhoz Douarnenezbe.

Elfoglaltuk a szállást, mely körülbelül egy 100 m²-es halászház volt, szépen felújítva. Nagyon kényelmesen elfértünk, és jól éreztük magunkat benne.

A szállás elfoglalását követően megnéztük a környéket és elsétáltunk a tengerpartra is. A hétvége további részében a fogadóiskola által biztosított gépjárművel és kísérő tanárnőnkkel számos helyre ellátogattunk ahova az utazás más módon körülményesebb lett volna – ilyen volt például Locronan, illetve

Európa legnyugatibb pontja, Point de Van.

Locronan egy középkori kikötő város, amelyet meghagytak eredeti állapotában.

E gyönyörű város gyakran ad otthon hollywoodi filmforgatásoknak is.

Hétfőn Madame Olier-val az igazgatónővel elmentünk meglátogatni az iskolákat ahol dolgozni fogunk, elmagyarázta nekünk, hogy hogyan tudunk az iskolákba eljutni, illetőleg segített az utazáshoz szükséges bérleteket beszerezni. Azért írok iskolát, mert itt nincs külön a bölcsőde, óvoda és az általános iskola alsó tagozata. Ezután meglátogattuk a Poullan-sur-Mer-ben lévő fogadó iskolánkat. Meglátogattunk egy angolórát és körbevezettek az iskolában, megnéztük többek között az egészségügyi tantermeket, a gyakorló konyhát.

Másnapról dolgozni jártunk 8:30-tól 16:45-ig. Engem az Ecole St. Filomenas-be osztottak be egy másik társammal együtt, de külön csoportban voltunk, általában csak a gyakorlat kezdetekor és végekor találkoztunk, de néha akkor is mikor a csoportoknak közös programja volt. Ebben az intézményben a Montessori pedagógia elveit alkalmazzák, melyek az alábbiak:

- Minden gyermek veleszületett adottsága révén ösztönösen törekszik a világ megismerésére, intenzív cselekvési vágy él benne. Saját tevékenysége alapján közvetlen tapasztalatokat szerez, kialakulnak és fejlődnek

képességei, készségei, gondolkodása, fogalmai. Csak saját tapasztalatai alapján szerezhet az ember igazi tudást (a saját tapasztalás útján szerzett ismeretek kb. 90%-a rögződik, míg az olvasottaknak csak kb. 10 %-a). Tehát a tanulás különböző jártasságok, készségek kialakulása, mely célszerű tevékenységeken, cselekvéseken keresztül valósul meg.

- Minden gyerek számára meg kell engedni a szabad felfedezés örömét, és a problémák önálló megoldását.
- Minden gyermek életében vannak fogékony periódusok. A fejlődés ún. szenzibilis fázisok – intenzív, irreverzibilis időszakok – során valósul meg. Az intenzív érdeklődés hatására a gyermek a tudást különösebb erőfeszítés nélkül szívja magába, ha a megfelelő cselekvést a megfelelő időben biztosítjuk.

- A gyermek fejlődési, haladási ütemét tiszteletben kell tartani, így a tanulás örömteli és eredményes folyamat marad.

- A gyermek számára olyan környezetet kell biztosítani, ami örömet nyújt, mert életkorának megfelel és fejlesztő tevékenységre motivál.

- Biztosítani kell a fejlődéshez szükséges speciális eszközrendszert. Az eszközökkel való manipuláció során a gyerekek a saját tapasztalataik alapján megismerik az anyagi világ tulajdonságait, fejlesztik különböző képességeiket. Az eszközöknek

mindig tartalmazniuk kell a feladatmegoldás ellenőrzésének a lehetőségét is, ezáltal a gyermek maga javíthatja hibáját is.

- A gyermek annál szabadabb, minél függetlenebb a felnőttől.
- A nevelés-oktatás legfőbb formája az önművelődés, a szabad munka.

A csoportba, ahova be voltam osztva 5-6 éves gyermekek jártak. Ez a csoport iskola előkészítő volt.

Napi rendjük:

8:30 és 9 óra között érkeztek a gyermekek. 9-től becsengettek, mely azt jelentette, hogy az éppen soron lévő gyermeknek egy nagy csengővel kellett jeleznie a foglalkozások kezdetét. Ezen gyermeknek a feladata volt az is, hogy össze kellett írnia, aznap ki ebédel a menzán és ki nem. Minden reggel fel kellett olvasnia az aznapi dátumot. Ezt követően ismertette a tanár a napi programot, a feladatokat illetve énekeltek együtt.

A tanár szorgalmazta, hogy magyar nyelven tanuljanak a gyermekek, ezért a második héttől a gyermekek reggel már magyarul köszöntek és a harmadik héttől a „Süss fel Nap” című dalt énekeltek közösen, melyet én tanítottam nekik.

Ezt követően kezdődtek a tényleges foglalkozások, mely során az írást gyakorolják vagy különböző feladatlapokat töltenek ki vagy kirakóznak illetve készségfejlesztő játékokkal játszanak, melyek a teremben megtalálhatóak.

Második-harmadik héten a csoportok átjártak egymáshoz és a bemutató órákon közösen vettek részt. Egy ilyen órán igazi rákot hoztak be, figyelték meg a gyermekek és közösen megbeszélték a rák tulajdonságait.

Minden kedden külsős fejlesztőpedagógus jött hozzájuk, akivel különböző kreatív közös munkákat készítettek, amely mindig ki volt állítva a tanteremben.

Ezután az ebédig kint játszottak az udvaron, kivéve az angolt tanuló gyermekek, mert nekik 11:30-tól még volt foglalkozásuk. Délről 13 óráig volt az ebédidő. Az ebéd mindig valamilyen

salátával kezdődött, utána a főétel mindig tartalmazott tengergyümölcsöt, desszert gyanánt sajtot, joghurtot és gyümölcsöt kaptak.

Ez után a kisebb korosztály csendes pihenőt tartott, de az 5-6 évesek kb. 30 percre kimentek játszani az udvarra. 13:40-től 20 perc az 5-6 évesek is csendes pihenőt tartottak.

14 órakor újból becsengettek. Elkezdődött a délutáni foglalkozás, amely mindig kapcsolódott a délelőttihez. Általában ekkor fejezték be a délelőtt elkezdett témát.

A feladat elvégzését követően ismételten ki mentek az udvarra játszani.

16:30-tól jöttek értük a szülők, de még mielőtt hazamentek volna még egyszer gyülekeztek és a tábla előtt lezárták a napot, megkapták a füzeteket, amelyben a házi feladataik voltak illetve azt a füzetet is, amelyben a szülők pontosan követni tudják a tevékenységeiket a gyermekeknek.

Mindezek alól a péntek kivétel volt, mert akkor délelőtt úszni mentek, délután pedig a füzetek mellé könyvet is kaptak, melyet a hétvégén kellett olvasniuk és hétfőre vissza kellett hozniuk.

Én egész idő alatt minden foglalkozáson részt vettem, mindig kaptam a tanárnőtől valamilyen feladatot, mellyel segíteni tudtam a gyermekeknek és egyik alkalommal még a Némó nyomában című mesét is magyarul elmesélhettem.

A kinti játékidő alatt én általában a terem rendezésével foglalkoztam, ebéd után pedig az étkező helyreállításában segédkeztem. A pénteki úszás ideje alatt a középső csoporttal voltam, ahol egyik alkalommal magvakat, és ellenpéldaként gyöngyöt is ültettek el, melynek megfigyelésével a gyermekben rögzült, hogy nem kell ki belőle semmi.

Amit még tapasztaltam a magyar óvodákhoz képest az, hogy a gyermekek sokkal szabadabban viselkedhetnek az udvaron, valamint ebéd közben. Továbbá a közös tevékenységek alatt, amely gyermek nem akar részt venni a foglalkozáson - az elhagyhatja a helyét és külön tevékenységet végezhet.

Az utolsó pénteken volt a búcsúzkodás, ez az egész napra kihatott, mert a gyerekek is tudták, hogy ma találkozunk utoljára és már reggel így fogadtak, a pihenő idő alatt pedig számos gyermek rajzolt nekem valami szépet és volt, aki többet is rajzolt.

Az igazi nagy búcsú a napvégén volt, amikor is átadtam a gyerekeknek vitt házi, sajtos pogácsát, aminek nagyon örültek és finomnak tartottak, ezután együtt közösen elénekeltük az egész iskolával a „Süss fel Nap”-ot és még énekeltünk francia gyerekdalokat is, amelyeket a négy hét alatt tanítottak nekem a gyerekek. Egy óriási közös öleléssel elbúcsúztunk végül el és könnyes szemmel haza indultunk.

Ők voltak az én csoportom:

Hétfévente és munkaszüneti napokon gyakran lesétáltunk a tengerhez, ellátogattunk Quemperben és Douarnenez-ben illetve a közeli városokban. Az első Quemperben töltött vasárnapunkon láttunk a sétáló utcán egy breton hagyományörző előadást, ami érdekes és lehangzó volt.

A Finistère megye számos partjánál megálltunk és megcsodáltunk, ami csak az útjainkat szegélyezte, kirándulásaink alkalmával. Nekem a kirándulások alkalmával ezek a kis megállókat tetszettek a legeslegjobban.

Amit még ilyen kiemelkedően érdekesnek találtam az a rengeteg második világháborús bunker a partok mentén, de egész Bretagne történelmi jelege elvarázsol, mivel mindig is a kedvenc tantárgyam, illetve egyik legfőbb érdeklődésem a történelem volt.

Meglátogattuk az első hétfégenken a Charles De Gaulle emlékművet, és megtudtuk, hogy ő volt a francia ellenállás vezetője, majd később köztársasági elnök volt. Voltunk német bunkerben, amit a partraszálláskor foglaltak el a szövetségesek.

Douarnenez-en belüli látványosság volt az Ile deTristan. Ez a sziget Tristan és Izolda legendájához fűződik. Érdekessége az volt, hogy csak apálnál lehetett átmenni egy keskeny földszávon, és dagály előtt egy harang megszólaltatásával jelezték azt, hogy mikor kell visszajönni a szigetről. Ez a

sziget egy természetvédelmi terület. Amikor először odaértünk már éppen jött fel a dagály, de második alkalommal már eljutottunk a szigetre.

A Pullan-sur-Mer-ben tanuló diákoknál voltunk ismerkedős-beszélgetős órán, ahol alkalmunk nyílt többek között megismerkedni a Magyarországra érkező diákokkal is. Ezen az órán a francia diákok érdeklődtek hazánkról és rólunk, mi is hasonlóan tettünk irányukba. Sokat nevtünk, barátságokat kötöttünk, ami még mindig tart.

A legjobb az, hogy másnap az egész osztállyal együtt mi is elmehettünk Brestbe egy egynapos kirándulásra, ahol egy világkörüli kiállítás, városnézés mellett kipróbálhattuk az újonnan épült helyi „Libegőt” is, amely a folyón átívelve biztosítja a gyorsabb tömegközlekedést.

Az iskola meghívott minket a Bal de Promo-ba, amelyet az iskolában rendeztek. Ez a mi szalagavató bálunknak felel meg. Ez a bál is fényképezéssel kezdődött, utána vacsora és végül

diszkóval folytatódott az iskola ebédlőjében. Francia pop és más aktuális sláger szöveg a klasszikus pörgős számok mellett. Táncoltunk és szórakoztunk, de a mulatság nem tartott sokáig, mivel szerda lévén másnap nekik iskola, nekünk pedig gyakorlat volt.

A kinti tanárok, diákok, gyermekek nagyon kedvesek, segítőkészek, türelmesek voltak velünk. Alkalmunk nyílt rá, hogy bővíthessük nyelvtudásunkat. Hálás vagyok ezért az egy hónapért, mely nagyon hasznos és élményekben gazdag volt számomra. Sok tapasztalatot gyűjtöttem, sokat tanultam. Tudok tájékozódni, nem félek idegen nyelven beszélni, rájöttem, hogy nagyon szeretek és tudok kisgyerekekkel foglalkozni.

Örök emlék marad, ami az Erasmus+-nak köszönhető. Bátrabb lettem, és fejlődött a kommunikációs készségem. Jó lenne ismét elmenni Bretagne-ba és még többet felfedezni ebből a csodálatos tájból! Köszönöm a lehetőséget!

Szeged, 2017. 05. 29.

Köszönettel,

Kókai Kata Panna